

Panium - Nomer Wolu Welas

Telu Kaping 250

Jeff Pippenger

2026-02-25

Saiki kita bakal ngrembug sawetara implikasi saka ayat rolas ing Daniel sewelas, lan sawisé iku, nggawa telung garis “250” taun menyang sajarah ayat sewelas nganti limalas, kang kasampurnakaké ing perang Panium ing taun 200 SM. Garis “250” taun kang diwiwiti ing taun 457 SM rampung ing taun 207 SM, ing tengahing période kang diwiwiti déning perang Raphia lan dipungkasi déning perang Panium. “250” taun ing garis Nero dipungkasi kanthi sajarah telung-langkahé Constantine, kang diwakili déning taun-taun 313, 321, lan 330. “250” taun Amerika Sarékat dipungkasi ing tanggal 4 Juli 2026.

Garis Nero makili sajarah gambar kéwan iku ing wektu panggawéan pitedah, kawitan ing Amérika Sarékat, banjur ing donya. Garis 457 SM nempataké Trump ing satengahé, sacara militèr, ing antarané rong peperangan. Mangsa wektu sing ngrembaka saka 1776 uga nandhani satengahing dalan tumrap kaprésidhènan pungkasané Trump. Supaya garis-garis iki bisa dipasang ing papané sing trep, dhisik kita bakal ngrembug ayat rolas, lan rubuhipun Rusia lan Putin. Banjur telung garis “250” taun, salajengipun garis Dinasti Hasmonean. Sawisé garis-garis mau mapan ing panggonané, kita bakal nempataké Peter supaya selaras karo Panium. Nalika garis-garis mau wis mapan, kita mesthiné bakal bisa mangertèni carané pesen 18 Juli 2020 kudu dibeneraké lan diproklamasèkaké, lan yèn iku minangka pesen saka kitab Yoel.

Raja Uzia saka Yehuda lan Ptolemeus, Raja Mesir

Sajarah kang netepi ayat sewelas ing paprangan Rafia cocog karo sajarah raja Uzia. Nalika Yesaya disucekake lan diparingi kakuwatan kanggo martakake pawarta udan pungkasan, panggilane dumadi ing taun nalika Uzia seda.

Ing taun nalika Sang Prabu Uzia séda, aku uga weruh Pangéran lenggah ana ing dhampar, luhur lan kaluhuraké, sarta jubahé ngebaki Padaleman Suci. Yesaya 6:1.

Patihe Uzia kadadèkaké déning pambrontakan kang dipratélakaké déning dhèwèké, kang padha sejajar lan salaras karo pambrontakané Ptolemy sawisé kamenangan ing paprangan Raphia. Uzia lan Ptolemy iku pralambang saka ratu ing sisih kidul kang atiné kaungghaké, kang mbrontak kanthi ngupaya nggabungaké wewenang nagarané karo wewenang gréja. Nalika Uzia nyoba nggabungaké gréja lan nagara, lepra ing bathuké dadi pralambang saka tandha kéwan buas.

Lan malaékat kang katelu ndherek wong-wong mau, ngandika kanthi swara sora, “Manawa ana wong nyembah kéwan iku lan reca-padhané, sarta nampani tandhané ing bathuké utawa ing tangane, wong iku iya bakal ngombé anggur bebenduné Allah, kang

kasuntak tanpa campuran menyang ing tuwung paukumané; lan dhèwèké bakal disiksa nganggo geni lan belerang ana ing ngarsané para malaékat suci lan ana ing ngarsané Sang Cempé. Lan kumeluning siksa wong-wong mau munggah ing salawas-lawasé; lan wong-wong sing nyembah kéwan iku lan reca-padhané, lan sapa waé kang nampani tandha jenengé, ora bakal oleh ngaso awan utawa bengi.” Wahyu 14:9–11.

Salajengipun, Uzia nglambangaken pejah ingkang lumampah saya maju wiwit saking wekdal pambrontakanipun nalika nyobi nggabungaken gréja lan nagari. Salajengipun piyambakipun nglambangaken sawijining ko-régènsi ingkang limbung kaliyan putranipun salami sewelas taun. Uzia gesang salami sewelas taun sasampunipun pambrontakanipun. Wiwitanipun pambrontakanipun punika nglambangaken angger-angger Minggu, nalika gréja lan nagari dipunsatunggalaken lan tandha kéwan punika dipunlaksanakake. Sewelas taun salajengipun piyambakipun pejah, nglambangaken pungkasaning papréntahanipun dados ratu wonten ing karajan kidul Yehuda, ingkang dados tanah kamulyan, inggih punika Amérika Sarékat.

Ing sesambetan profetik kaliyan Ptolemy, Uzziah nggambaraken Yehuda, tanah kamulyan lan Protestantisme murtad, dene Ptolemy nggambaraken Mesir, yaiku kakuwatan naga, ingkang agaminipun punika spiritualisme. Nalika kalih ratu punika dipuntingali minangka garis-garis paralel, Uzziah mandheg dados sawijining ilustrasi tumrap tanah kamulyan, lan bebarengan kalhipun dados pralambang kalih bangsa. Mesir lan Yehuda punika pralambang agami spiritualisme lan Protestantisme murtad. Kalhipun punika pralambang nagari lan greja. Tata nagari lan tata greja ingkang dipunwakili déning kalhipun nalika dipunlaras dados satunggal pralambang ngemot kalih bangsa, kadosdene bangsa Media lan Persia, kadosdene Mesir lan Sodomé Prancis, kadosdene sungu Républikan lan Protestanipun Amérika Sarékat, kadosdene karajan lor lan kidul saking Israèl lan Yehuda, mekaten ugi Rum kapir lan Rum kapausan. Minangka pralambang kalih karajan, kalhipun kaiket bebarengan sacara profetik déning padaleman suci ing Yérusalèm, papan Uzziah lan Ptolemy sami ngupados nyaosaken kurban wonten ing padaleman suci ing Yérusalèm. Kalih bangsa ingkang sami mbalela marang papan suci ingkang sami.

Penting kanggo diprayogakaké manawa pambrontakané raja loro mau ana gegayutané karo padaleman suci ing Yerusalem, kang minangka pralambang padaleman suci ing ngendi Daniel nyumurupi Kristus ing pasal sepuluh. Riwayat raja loro iki padha selaras ing Perang Ukraina, lan kanthi mangkono padha miwiti paseksèné ing taun 2014. Kalorone padha kaluhuraké déning kamenangan militèr kang dilambangaké déning peperangan ing Rafia ing ayat sewelas. Rafia nandhani tlatah watesing karajan kaping nem ing wangsit Kitab Suci lan uni telu-lapisan saka hukum Minggu. Iku uga dadi watesing transisi pasamuwan sing isih perang tumuju marang pasamuwan sing menang.

Sawisé taun 2014, raja sing paling sugih ngumumaké niyaté kanggo maju dadi présidhèn ing taun 2015. Ing taun 2020 raja sing paling sugih, sing makili sungu Republik, nampa tatu matènèng sing mengko bakal mari. Ing taun 2022 Perang Ukraina saya ngrembaka. Trump banjur bali minangka panggenapaning ayat kaping telulas, ing pemilihan taun 2024. Ing Juli 2023, ana swara kang muni ing ara-ara samun. Tanggal 31 Désèmber 2023 sungu Protestan

ditangèkaké manèh, kaya déné sungu Republik uga ing pemilihan taun 2024, nalika Trump bali, banjur ing taun 2025 ujian dhasar rampung kanthi tekané ujian bait suci.

1989

Bebener-bebener kang kabukak segelé ing taun 1989 iku ana loro. Padhanan-padhanan profètis saka gerakan-gerakan reformasi lan enem ayat pungkasan saka Daniel sewelas kabukak segelé ing wektu kang padha. Ana paugeran-paugeran profètis tartamtu kang dipigunakaké kanggo netepaké pesen wiwitan saka ayat patang puluh. Sawetara saka bebener-bebener iku dhéwé saiki dadi kunci tumrap sajarah kang kasimpen saka ayat kang padha iku, ing ngendi permata-permata profètis mau katemokaké. Aku bakal maringi sawijining tuladha.

Ing taun 1989, ing sajroning Adventisme durung ana pangerten kang manunggal bab apa kang dipratelakake déning enem ayat pungkasan saka Daniel. Kahanan tanpa manunggal pangerten iku ana loro aspèk. Ora ana kasetyan pamawas bebarengan ngenani tegesing ayat-ayat mau. Wong-wong kang ngakoni yèn padha mangertèni ayat-ayat iku ngaturaké gagasan-gagasan manungsa kang kacampuran karo teologi Protestantisme murtaf lan Katulik, yaiku warisan hak pambarep kang ditampa saka para leluhur sajroning pambrontakan taun 1863, nalika padha netepi peran nabi kang ora manut ing pambrontakan dhasaré Yerobeam. Gagasan-gagasan pribadi babagan apa tegesing ayat-ayat mau, paling becik, mung minangka tafsiran pribadi. Gagasan-gagasané babagan ayat-ayat iku salah siji padha bertentangan karo aplikasi dhasar kenabian, lan asring uga nalisir marang dhasar pamanggih kang déning wong-wong mau dhéwé diakoni minangka premis saka ayat-ayat iku.

Apa kang kita deleng ing ayat-ayat mau yaiku sawijining pangerten kang ajeg tumrap kabèh enem ayat mau. Kaanjaning piwulang kang kita deleng iku sing nyurung aku supaya ngaturaké pangertenku, sanadyan aku weruh yèn sakabèhé Adventisme nampik apa kang dakpahami. Apa kang kita pahami saka ayat-ayat mau kapisan kapacak ing taun 1996, lan pangerten kang dipacak ana ing kono mung saya kuwat saya ngrembaka lumantar lumakuning wektu sajroning luwih saka telung puluh taun!

Yèn panjenengan nggatekake rujukan kang pisanan banget ing majalah The Time of the End, panjenengan bakal nemokake Testimonies, jilid 9, kaca 11. Limang taun sadurungé 9/11, majalah iku diwiwiti nganggo 9/11. Salah siji saka pangerten-pangerten sing nyengkuyung aku yaiku pangerten yèn ing “wektu wekasan” ing ayat patang puluh, para ratu lor lan kidul iku kakuwatan rohani, dudu kakuwatan harfiah. Ing wektu kuwi, aku wis ngerti yèn Sister White ngandika manawa kitab Daniel lan Wahyu iku kitab sing padha, lan yèn garis wangsit sing padha kang ana ing Daniel, dijupuk déning Yohanes ana ing kitab Wahyu. Aku wis nemokake yèn ing Wahyu sewelas, kang kaleksanan ing sajarah ing saubengé wektu wekasan ing taun 1798; komentar Sister White tumrap pasal iku cetha mulang yèn Prancis iku Mesir rohani, lan dheweke uga padha cethané yèn ing Wahyu pitulas, sundel kang nunggangi kéwan iku Babil rohani.

Pangidentifikasian Sister White tumrap kaloro kakuwasan mau kapacak ana ing The Great Controversy, lan komentar-komentar punika ngiket bebarengan paseksènipun Yohanes lan Daniel. Tetepan teges ratu ing kidul ing Daniel pasal sewelas punika yaiku kakuwasan kang nguwasani Mesir, lan ratu ing lor punika yaiku kakuwasan kang nguwasani Babil. Nalika Kitab Suci lan Roh Ramalan makarya sesarengan kanggo netepaké satunggaling kayektèn kanthi nggandhèngaké Daniel lan Wahyu supaya mbuktèkaké prakawis punika, bab mau ora bakal naté kersa kula serahaké marang teolog kang klèru paham, utawi marang pimpinan kang kesasar lan ngangkat dhiriné dhéwé saka satunggaling pelayanan mandhiri.

Supaya mangertèni Ptolemy lan Uziah minangka pralambang peperangan ing Raphia lan akibat sing dumadi sawisé atiné kaangkat munggah, iku kudu dipréntah déning kasunyatan manawa Ptolemy nggambaraké kakuwatan naga sing ngalahaké kakuwatan wakilé Roma, nanging pungkasané kalah marang kakuwatan wakil sing wis ngalahaké Ptolemy ing ayat sepuluh lan ing taun 1989. Pambédan-pambédan sajarah iku disengaja lan wigati.

Uzia nampi tandha kéwan mau nalika dhèwèké nyoba nggabungaké gréja lan nagara; Uzia iku tanah kamulyan, lan tanah kamulyan iku dadi salah siji argumentasi utama ing wiwitaning pekabaran ing taun 1989. Apa tanah kamulyan iku Amerika Sarékat, apa gréja Advent Hari Ketujuh? Wong-wong sing nalika semana nyekel gagasan kang luput yèn tanah kamulyan iku gréja Advent, bebarengan karo sapa waé kang isih mangkono nganti saiki, mesthi bakal mbantah yèn gunung suci kang mulya ing ayat patang puluh lima iku cetha gréjané Gusti Allah; mula tumrap wong-wong mau, gunung lan tanah iku pralambang kang padha. Penalaran manungsa kang lumrah, mbokmanawa.

Uzziah iku tanah kamulyan, lan Ptolemy iku Mesir. Uziah, minangka tanah kamulyan, nduwèni loro sungu yaiku Protestanisme lan Republikanisme. Perwujudan politik saka Ptolemy yaiku komunisme lan rupa-rupa wujudé, lan perwujudan agama saka Ptolemy yaiku spiritisme lan rupa-rupa wujudé. Salah sawijining ciri kakuwasan naga yaiku yèn iku sawijining konfederasi, nanging nabi palsu, yaiku tanah kamulyan, iku sawijining bangsa tunggal kanthi loro sungu.

Daniel sewelas ayat patang puluh netepaké yèn Amérika Sarékat iku kakuwatan wakilipun kapausan nalika Uni Soviet kasirnakaké ing taun 1989. Kayektèn punika selaras kaliyan peran kéwan bumi loro sungu saking Wahyu telulas, awit kalih kitab punika sami.

Lan aku nyumurupi ana kéwan liyané munggah saka ing bumi; lan dhèwèké duwé sungu loro kaya cempe, lan pangucapé kaya naga. Lan dhèwèké nindakaké sakehing panguwasané kéwan kapisan ana ing ngarsané, lan ndadèkaké bumi lan wong-wong kang manggon ana ing kono padha nyembah marang kéwan kapisan, kang tatu patiné wis waras. Wahyu 13:11, 12.

Wahyu pasal telulas ngenali Amerika Serikat minangka kakuwasan wakil saka Kapapaan, awit kéwan bumi iku “nglakokaké sakèhé kakuwasané” kéwan sing metu saka segara sing teka “ing ngarsané.” Ing ayat loro, naga saka Roma kaping wis maringi marang Kapapaan kakuwasané, dhamparé, lan wewenang gedhéné. Tembung sing dijarwakaké dadi

“kakuwasan” tegesé pancèn kakuwasan, nanging ing ayat rolas tembung sing dijarwakaké dadi “kakuwasan” iku tembung liya, sing tegesé “wewenang sing dipasrahaké.”

Amerika Sarékat iku kakuwatan proksi saka kapausan, kang wis dilambangaké déning Roma kapid, kang maringi panyengkuyung militèr lan ékonominé marang kapausan kaya kang katetepaké ana ing ayat loro. Kanthi mangkono, Roma kapid iku nglambangaké Amerika Sarékat, kang uga bakal maringi “kréta perang, kapal-kapal, lan para penunggang jarané” kanggo nindakaké pakaryan regedé kakuwatan kapausan.

Nalika telung peperangan ing ayat sepuluh, sewelas, lan limalas kawujud ing sajarah, Antiochus Magnus ana ing saben peperangan mau. Kasunyatan iki negesake manawa kakuwatan kang dipralambangake ing telung peperangan iku minangka kakuwatan proksi saka kéwan iku, amarga tansah Antiochus, lan Antiochus ing taun 1989 iku kakuwatan proksi saka Amerika Serikat.

Telung perang kang nuntun marang ukum Minggu ing ayat nembelas nggawa tandha astane Alpha lan Omega, lan uga struktur bebener. Amerika Serikat ana ing perang kapisan lan perang katelu, ngidentifikasi sawijining alpha lan omega ing perang kang wiwitan lan kang pungkasan. Telung perang kang nuntun marang ukum Minggu ing ayat nembelas uga nggawa tandha astane bebener. Kakuwatan proksi Nazi Ukraina iku perang ing tengah, kang makili pambrontakan saka waymark tengah ing kerangka tembung Ibrani bebener. Telung perang iku makili 1989 nganti tekan ukum Minggu, kang ateges manawa perang-perang mau makili “sajarah kang kasimpen” saka ayat patang puluh.

Ayat kaping sewelas saka Wahyu sewelas nandhani taun 2023 minangka titik nalika loro sungu mau kauripaké manèh. Daniel sewelas, ayat kaping sewelas, nandhani wektu sajarah sing padha pisan. Garis ramalan internal lan garis ramalan eksternal padha selaras ing taun 2023. Garis internal iku “prakara” sing dimangertèni déning Daniel, lan garis eksternal iku “wahyu” sing dimangertèni déning dheweke.

Pacoban Padaleman Suci ingkang dipun-gambaraken déning Daniel kawiwitan ing dinten kaping kalih likur, lan kalih likur taun sasampunipun 9/11, inggih punika titik nalika Yesaya lumebet ing Padaleman Suci, nggawa panjenengan dumugi taun 2023. Yesaya nandhesaken pejahipun Uzia sasampunipun urip kanthi lepra salaminipun sewelas taun ing 9/11. Pakaryan ngedegaken Padaleman Suci kapérang saking sepisan nglebeti dhasar, lajeng sasampunipun ngedegaken Padaleman Suci lan masang watu pucak, ingkang lajeng nuntun dhateng pacoban litmus kaping tiga, ingkang dipunlambangaken déning riyaya kalasangka wonten ing garis Imamat kalih likur tigang. Pakaryan batin saking Injil langgeng katuntasan sajroning sajarah garis lahiriah. Ing ayat sewelas Putin sampun dipun-tipologikaken déning Ptolemy, lan Raja Uzia maringi seksi kaping kalih dhateng ilustrasi raja kidul ingkang kaangkat lumantar kasuksesan militèr, ingkang sasampunipun nyobi nyelakaken piyambakipun dhateng wewengkon agami.

Lan ratu ing sisih kidul bakal kabakar nepsu, sarta bakal metu lan perang nglawan dheweke, yaiku nglawan ratu ing sisih lor; lan dheweke bakal ngetokake bala kang

gedhé akèhé; nanging bala mau bakal dipasrahaké menyang tangane. Lan nalika dheweke wis ngilangaké bala mau, atiné bakal kaunggulaké; lan dheweke bakal ngrebahaké akèh puluhan éwu; nanging marga saka iku dheweke ora bakal dadi santosa. Daniel 11:11, 12.

Uriah Smith mbabar sajarah Ptolemy Philopator lan upayané kanggo nyaosaké kurban ing Padaleman Suci ing Yérusalèm.

“Ptolemy kakurangan kawicaksanaan kanggo migunakaké kamenangané kanthi becik. Saupama dhèwèké nerusaké kasilé, mesthiné dhèwèké bakal dadi panguwasa saindenging karajané Antiochus; nanging amarga mung wareg anggoné nglontaraké sawetara ancaman lan sawetara paweling, dhèwèké banjur damai supaya bisa nyerahaké awaké dhéwé marang pambobol hawa-nepsuné sing kéwanen kanthi tanpa pedhot lan tanpa kendhali. Mangkono, sanadyan wis ngalahaké para mungsuhé, dhèwèké malah dikalahaké déning cacad-cacadé dhéwé, lan, merga lali marang asmane agung kang sejatiné bisa ditegakké, dhèwèké ngentèkaké wektuné ing pésta-pésta lan cabul.”

“Manahé dadi kumaluhur déning kasilipun, nanging piyambakipun adoh sanget saking dipunkuwataké déning punika; awit anggènipun migunakaké punika kanthi tanpa kamulyan ndadosaké para kawulanipun piyambak mbalela dhateng piyambakipun. Nanging kumungghapipun manahé punika langkung mliginipun kawedhar wonten ing tindak-tandukipun kaliyan tiyang-tiyang Yahudi. Sasampunipun rawuh ing Yerusalem, wonten ing ngriku piyambakipun nyaosaken kurban-kurban, lan sanget kepéngin mlebet dhateng papan ingkang Maha Suci ing Padaleman Suci, ingkang cengkah kaliyan angger-angger lan agami ing papan punika; nanging amargi dipuncegah, sanadyan kanthi kasangsaran ingkang ageng, piyambakipun nilar papan punika kanthi manah murka ingkang murub nglawan sadaya bangsa Yahudi, lan sanalika miwiti panganiaya ingkang nggegirisi lan tanpa welas asih dhateng tiyang-tiyang punika. Ing Alexandria, papan pundi tiyang-tiyang Yahudi sampun mapan wiwit jamanipun Alexander, lan ngraosaken hak-hak istimewa kados para warga ingkang paling dipunremeni, patang puluh ewu miturut Eusebius, sewidak ewu miturut Jerome, dipunsédani wonten ing panganiaya punika. Pambalélaipun tiyang-tiyang Mesir, lan pambantaian tumrap tiyang-tiyang Yahudi, mesthi boten saged dipunanggep ngiyataken piyambakipun wonten ing karajanipun, nanging langkung prayogi dipunsebat cekap kanggé meh ngrusak karajan punika kanthi sakabèhanipun.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 254.

Kamenangan militèr Ptolemy Philopator ing Raphia ing taun 217 SM ora nguwatake Ptolemy, nanging iku ndadèkaké “atine diangkat.” Kamenangan ing Perang Ukraina ora bakal nguwatake Putin, nanging bakal “ngangkat atiné,” kaya déné kasil militèr njalari raja Uzziah ngangkat atiné.

Lan Uzia nyawisaké kanggo wong-wong mau ing saindenging bala tentara tamèng, tumbak, ketopong, baju wesi, gandhewa, lan umban kanggo mbalang watu. Lan ana ing Yérusalèm dhèwèké damel piranti-piranti perang, rekaané wong-wong kang pinter lan trampil, supaya ana ing menara-menara lan ing panggonan-panggonan pertahanan,

kanggo ngluncuraké panah lan watu-watu gedhé. Lan asmane sumebar adoh banget; amarga dhèwèké oleh pitulungan kanthi nggumunaké, nganti dadi rosa. Nanging nalika dhèwèké wis rosa, atiné munggah dadi sababing karusakané dhéwé; amarga dhèwèké nerak marang Pangéran Allahé, lan mlebu ing Pedalemané Allah kanggo ngobong menyan ana ing misbyah menyan. 2 Babad 26:14–16.

Loro raja ing sisih kidul, kang atiné kajunjung amarga kamenangan-kamenangan militèr, nyoba mlebu ing Padaleman Suci kang padha lan nyaosaké pisungsung, sawijining tumindak kang mung diparengaké marang imam. Ing loro-loroné prakara mau, para imam nahan upayané para raja kang kumaluhur mau kanggo nglakoni iku. Raja siji banjur miwiti pambalesan marang wong-wong Yahudi, lan raja sijiné katempuh lara kusta ing bathuké.

Lan Imam Azarya lumebet nyusul dheweke, lan bebarengan karo dheweke wolung puluh imam Pangeran, para priya kang gagah prakosa. Lan wong-wong mau nglawan Raja Uzia, sarta matur marang dheweke, “Dudu dadi wewenangmu, he Uzia, kanggo ngobong menyan marang Pangeran, nanging dadi wewenange para imam, para putraning Harun, kang wus kasucekake kanggo ngobong menyan; metua saka papan suci, awit sira wus nerak; lan iku ora bakal dadi pakurmatan tumrap sira saka ngarsane Pangeran Allah.” Banjur Uzia nesu banget, lan ana pedupaan ing tangane kanggo ngobong menyan; lan nalika dheweke lagi nesu marang para imam, lepra dumadakan metu ing bathuke ana ing ngarepe para imam ing padalemaning Pangeran, ing sacedhake misbyah menyan. Lan Imam Agung Azarya, lan sakehe para imam, ndeleng marang dheweke, lah, dheweke kena lepra ing bathuke, lan wong-wong mau banjur ngusir dheweke metu saka kono; malah dheweke dhewe uga enggal-cepet metu, amarga Pangeran wus nggebugi dheweke. Lan Raja Uzia tetep dadi wong lara lepra nganti dina sedane, lan manggon ana ing omah kang kapisah, awit dheweke lara lepra; amarga dheweke kapencil saka padalemaning Pangeran. Dene Yotam putrane nguwasani brayat karaton raja, ngadili bangsa ing nagara mau. Anadene sisaning tindak-tanduke Uzia, kang wiwitan lan kang pungkasan, iku ditulis dening Nabi Yesaya, putraning Amos. 2 Babad 26:17–22.

Ing taun 2014, para globalis Éropah lan rézim Obama miwiti sawijining révolusi warna marang bangsa Ukraina. Ing taun 2022 Rusia miwiti sawijining invasi sing ing pungkasan bakal nuntun marang kamenangané Putin lan Rusia; dilambangaké déning Ptolémi lan Uzia, para ratu ing sisih kidul. Ayat rolas ngandika yèn sawisé kamenangané Putin, “atine bakal kaluhuraké; lan dhèwèké bakal nyirnakaké akèh puluhan èwu: nanging dhèwèké ora bakal dikuwataké marga saka kuwi.” Sabanjuré, sajarah nyathet karuntuhan kratoné sing saya suwé saya lumaku.

Karusakan sing saya maju nuntun marang patiné, lan nalika Antiochus Agung males kealahane ing Raphia, Antiochus wis ora maneh sesrawungan karo Ptolemy Philopator; ing wektu iku Antiochus lagi ngadhepi sawijining bocah cilik sing nalika semana dadi panguwasané Mesir. Bocah iku minangka pralambang saka generasi pungkasan, mula ing sawijiné tataran ratu bocah sing dikalahaké Antiochus ing Panium iku yaiku generasi pungkasan saka karajan kidul. Ing tataran praktis, ratu bocah iku nggambarake kelemahan ing sesambungan karo kakuwatané Antiochus.

“Karukunan kang dipunwontenaken antawisipun Ptolemy Philopater lan Antiochus langgeng patbelas taun. Sauntawis punika Ptolemy séda amargi ora ngendhalèni dhiri lan tumindak jina, lajeng dipun-gantos déning putranipun, Ptolemy Epiphanes, ingkang nalika semanten taksih bocah umur sekawan utawi gangsal taun. Antiochus, ing wekdal ingkang sami, sasampunipun nampèk pambrontakan wonten ing karajanipun, sarta nelukaken lan netepaken tlatah-tlatah sisih wétan wonten ing sangandhaping pangestunipun, dados gadhah kalodhangan kanggé nindakaken usaha punapa kemawon nalika Epiphanes enèm minggah dhateng dhampar Mesir; lan amargi nganggep punika minangka kasempatan ingkang saé sanget kanggé ngembaraké panguwaosipun supados boten kantung, piyambakipun nglumpukaken bala tentara ingkang ageng sanget, “luwih ageng tinimbang ingkang kapisan” (awit piyambakipun sampun nglumpukaken kathah pasukan lan pikantuk kasugihan ingkang ageng wonten ing ekspedisi sisih wétanipun), lajeng bidhal nglawan Mesir, kanthi pangajeng-ajeng badhé pikantuk kamenangan kanthi gampil ngungkuli raja alit punika. Kados pundi asilipun badhé kita tingali sakedhap malih; awit ing ngriki reruwetan enggal mlebet ing prakawis karajan-karajan punika, lan paraga-paraga enggal dipunwedharaken wonten ing panggunging sajarah.”
Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 255.

Sang Raja ing Sisih Kidul

Nggarisaken langkah-langkah pungkasan Rusia, tegesipun nggambaraken langkah-langkah pungkasanipun ratu profetik saking sisih kidul. Satunggaling sipat profetik saking ratu rohaniah saking sisih kidul ingkang rawuh wonten ing sajarah profetik ing wekdal pungkasan taun 1798—inggih punika caranipun piyambakipun ngancik pungkasanipun. Punika ugi dados sipat profetik saking ratu saking sisih lor, lan nabi palsu. Saben satunggal saking tiga kakuwasan ingkang nuntun jagad dhateng Armageddon gadhah pungkasan ingkang dipunmangertosi kanthi cetha wonten ing Sabdaning Allah. Punapa kemawon ingkang kelampahan dhateng Putin lan Rusia badhe sampun dipuntipifikasi déning garis-garis kapengker saking ratu saking sisih kidul.

Tuladha-tuladha bab sirnané ratu ing sisih kidul sacara rohani wis dilambangaké déning sirnané ratu pisanan ing sisih kidul sacara rohani, yaiku Prancis sing atheis sajroning mangsa Revolusi. Sirnané karajan kidul iku kalebu uga sirnané ratuné kidul. Sirnané Napoleon cocog karo sirnané Prancis, lan selaras karo sirnané karajan sabanjuré ing sisih kidul, yaiku Rusia. Rusia minangka ratu modhèren ing sisih kidul wiwit ana sajroning revolusi, padha kaya Prancis, minangka ratu ing sisih kidul, sing wiwitané dumadi lumantar revolusi.

Révolusi iku sawijining ciri saka naga, kang dadi pralambang para raja saka sisih kidul. Naga, pralambang utama raja saka sisih kidul, yaiku Iblis, lan nalika dhèwèké nyoba nglakoni révolusi ing pungkasaning sèwu taun, geni tumurun saka swarga lan nguntal dhèwèké. Pambrontakané ing swarga ing wiwitan iku dadi alfa saka pambrontakané ing panutuping sèwu taun.

Ing taun 1798, Prancis sacara kenabian ngasta dhampar minangka ratu ing sisih kidul sacara kasukman nalika Revolusi Prancis. Revolusi iku nyapu ngliwati bangsa-bangsa Éropah lan

ing pungkasané tekan marang Revolusi Rusia, kang banjur kanthi cepet katut dening Revolusi Bolshevik ing taun kang padha.

Révolusi Rusia taun 1917 kapérang dadi rong tataran utama: Révolusi Fèbruari (kang njungkaké monarki Tsaris, mungkasi otokrasi, lan ngedegaké pamaréntahan samantara ing tengah mangsa kakuwasan rangkep bebarengan karo Sovyèt) lan Révolusi Oktober (uga sinebut Révolusi Bolshevik, nalika kaum Bolshevik ing sangisoré Lenin ngrebut kakuwasan lumantar kudéta, kang nuntun marang madegé pamaréntahan Sovyèt lan dalan tumuju sosialisme/komunisme).

Ing analisis sajarah lan téyori révolusionèr (mliginé saka perspektif Marxis kaya déné Trotsky, Luxemburg, lan liya-liyané sing narik paralèl), Révolusi Prancis (1789–1799) asring dipandang minangka sing nyarujuki utawa nyedhiyakaké skéma tumrap lumakuné prastawa-prastawa ing Rusia. Rong tataran Révolusi Prancis sing nyarujuki fase-fase Rusia iki yaiku:

- Tahap wiwitan sing moderat/konstitusional (kira-kira 1789–1792), kang cocog karo Revolusi Februari. Tahap Prancis iki diwiwiti kanthi panyerbuan Bastille, panyelukan Estates-General/Majelis Nasional, pambubaran hak-hak istimewa feodal, Déklarasi Hak-Hak Manungsa, lan madegé monarki konstitusional ing sangisoré Girondin lan para reformis moderat. Tahap iki nggulingaké monarki absolut, nanging isih njaga unsur-unsur pamaréntahan borjuis/liberal lan struktur kakuwasan ganda/sing diperebutaké (upamané, antarané Majelis lan monarki sing isih kari). Semono uga, Februari 1917 mungkasi Tsarisme, nanging nuwuhaké pamaréntahan provisional borjuis lan kakuwasan ganda bebarengan karo Soviet.
- Tahap radikal/Jacobin (kurang luwih taun 1792–1794, kalebu pambentukan Republik Kapisan, eksekusi Louis XVI, lan Masa Teror ing sangisoré Robespierre lan kaum Jacobin/Komite Kaslametan Umum) selaras karo Revolusi Oktober (Bolshevik). Kaum Jacobin ngrebut kuwasa saka kaum Girondin sing luwih moderat lumantar tumindak radikal, ngumumaké sawijining republik, nindhes kontra-revolusi, lan nyurung revolusi tumuju owah-owahan sosial sing luwih jero sarta pertahanan marang ancaman internal/eksternal. Bab iki nggambaraké kanthi cetha cara kaum Bolshevik nggulingaké pamaréntahan provisional, ngonsolidasi pamaréntahan proletariat/kadiktatoran proletariat, lan ngrembakakaké sosialisme revolusioner.

Paralel-paralel punika negesaken kados pundi révolusi asring ndhèrèk sawijining pola: sawijining pambrontakan wiwitan ingkang amba nglawan rézim lawas (dipunpandhegani déning kekiyatan moderat/bourgeois), lajeng dipunsarengi déning pangrebutan kakuwasan ingkang langkung ekstrem déning golongan radikal kanggé ‘nylametaké’ lan nglebeti révolusi punika ing tengahing krisis. Para Bolshevik piyambak kanthi sadar njupuk tuladha saking conto Prancis, kanthi nganggep pambrontakan Oktoberipun kados dene kudéta Jacobin—ingkang prelu kanggé nyegah kontra-révolusi lan nggenepi potènsi révolusi punika.

Tipologi iki katon ana ing karya-karya kayata Trotsky's History of the Russian Revolution (kang kanthi cetha mbandhingaké fase kakuwasan ganda ing Rusia karo dinamika kang padha ing Prancis) lan tulisan-tulisan Rosa Luxemburg ngenani prastawa-prastawa ing Rusia, ing kono dheweke nyathet yèn periode kapisan Revolusi Rusia (Maret–Oktober) ngetutaké skema revolusi Prancis (lan Inggris), déné panguwasa kang direbut déning Bolshevik sajajar karo mungghahé Jacobin.

Gusti Yésus tansah nggambarake pungkasan kanthi wiwitan, lan ambruké Napoleon minangka raja rohaniah sisih kidul kang kapisan ngetutaké tetenger-tetenger ing wiwitaning révolusi, lan kanthi mangkono nglambangaké ambruké Uni Sovyèt.

Keruntuhan Napoleon sing progresif (sethithik mbaka sethithik) cocog banget karo kamunduran Uni Soviet sing lumaku alon-alon lan ambruké ing taun 1991, sajroning kerangka tipologis sing padha, ing ngendi rong tahap Revolusi Prancis ndhisiki minangka pralambang tumrap tahap-tahap Revolusi Rusia ing Fèbruari lan Oktobèr 1917. Paralèl iki ngrembaka nganti tekan fase konsolidasi pasca-radikal (Bonapartisme) lan pambubarané sing ora bisa diendhani. Iki dijupuk saka pola-pola sajarah umum lan uga analisis Marxis (mliginé analisis Trotsky ing The Revolution Betrayed lan karya-karya sing ana gandhengané), sing nganggep Napoleon minangka arketip Bonapartisme: sawijining rézim wong kuwat sing muncul sawisé pucaking radikalisme revolusi, njaga kasaimbangan ing antarané kelas-kelas, ngreksa kauntungan-kauntungan struktural utama saka revolusi (nalika nindhes daya dorong demokratisé), mbangun kakaisaran pribadi/militer-birokratis, ngluwihi wates, banjur ngalami ambruk sing lumaku kanthi tahap-tahap nganti nuwuhake pamulihan sapérangan saka tatanan lawas.

Mungghahé Bonapartis Napoleon Mèmper Kaliyan Konsolidasi Stalinis

Sawisé fase radikal Jacobin lan réaksi Thermidorian (1794), ana Directory sing ora stabil (1795–1799); kudeta 18 Brumaire déning Napoleon (1799) ngedegaké Konsulat, banjur Kakaisaran (1804). Panjenengané ngodifikasi lan nyebaraké asil-asiling révolutionèr borjuis (Code Napoléon), pungkasaning hak-hak istimewa feodal, nagara sing kuwat lan tersentralisasi), nanging nundhukaké kabèh mau marang pamaréntahan otoriter, kamulyan militèr, lan élit anyar.

Sawisé fase radikal Bolshevik/Oktober lan eksperimen-eksperimen awal Soviet, degenerasi birokratis wiwit mapan (utamané wiwit pertengahan taun 1920-an). Konsolidasi Stalin ngalahaké Oposisi Kiri, ngetrapaké “sosialisme ing siji nagara,” lan ngadegaké diktator polisi/militer-birokratis. Ékonomi terencana lan properti sing dinasionalisasi (kauntungan pokok saka Oktober) tetep dilestarekaké, nanging diowahi dadi piranti sawijining kasta istimewa, déné internasionalisme ditinggalaké.

Ing kaloro prakara mau, energi révolutionèr “dipèkak” lan dialihaké manèh marang kakuwasan nagara lan ekspansi ing sangisoré satunggaling tokoh utawi aparatus tunggal (Trotsky kanthi cetha nyebut régime Stalin minangka salah satunggaling wangun “Bonapartisme Sovyèt,” ingkang langkung cedhak kaliyan Kakaisaran Napoleon tinimbang

Konsulat).

Runtuhé Sakepelangkah mbaka Sakepelangkah

Punika sajatinipun inti kaselarasan punika—surutipun punika dudu satunggal kadadosan dadakan, nanging rerangkèn karusakan ingkang lumampah silih-gantos, ingkang kadadosakên déning ngluwihi wates, kontradiksi internal, rawa-rawa militèr, sirnanipun pangawasan ing tlatah pinggiran, réformasi ingkang gagal, lan pungkasanipun bubrah/pamulihan malih.

Pihak Napoleon (1812 nganti 1815)

- 1812: Invasi ngrusak dhateng Rusia—Grande Armée (600.000 prajurit) kasirnakaken déning kendhala logistik, mangsa adhem, lan perlawanan. Titik balik ingkang katastrofik; kapitunan ageng tumrap prestise lan kekiyatan manungsa.
- 1813: Koalisi kabentuk nglawan dhèwèké; kasoran ing Leipzig (“Perang Bangsa-Bangsa”)—kelangan para sekutu Jerman lan wilayah-wilayahe; kakaisaran wiwit nyusut.
- 1814: Sekutu nyerbu tanah Prancis dhéwé; Paris tiba; Napoleon lengser lan dibuwang menyang Elba.
- 1815: Bali sedhela (Satus Dina), kakalahan pungkasan ing Waterloo; pembuangan tetep menyang St. Helena; monarki Bourbon dipulihaké manèh (pamunduran reaksionèr marang kauntungan-kauntungan revolusionèr, sanadyan ora sakabèhé—sawetara owah-owahan légal lan administratif tetep lestari).

Pihak Soviet (taun 1970-an nganti 1991)

- Pungkasan taun 1970-an–1980-an: stagnasi ékonomi (“zastoi” ing sangisoré pamaréntahan Brezhnev), kekurangan kronis, ketertinggalan téknologis, lan perlombaan senjata sing ngremukaké karo AS/NATO—pangluwihan sistemik wiwit nggerogoti ékonomi saka njero.
- 1979–1989: perang Afghanistan—“Vietnam”-é Soviet; rawa jebakan sing ngentekaké sumber daya, semangat, lan kalenggahan internasional (cathet paralel ironi kasebut: Napoleon dirusak ing Rusia; USSR dikuras getihé ing medan perang sing atos lan kebak perlawanan).
- 1985–1989: reformasi perestroika/glasnost Gorbachev (upaya “nylametaké” sistem, kaya sawetara panyesuaian pungkasan ing jaman Napoleon) malah mbabar lan nyepetaké kontradiksi-kontradiksi; satelit-satelit Blok Wétan mbrontak lan mbébasaké awaké dhéwé (Tembok Berlin ambruk tanggal 9 November 1989, rézim-rézim ambruk ing saindhenging 1989–1990)—ilangé “kakaisaran njaba,” pas padha karo ilangé nagara-nagara sekutu déning Napoleon.
- 1990–1991: Krisis nasionalis internal, républik-républik mratélakaké kadaulatan; kudéta golongan garis keras ing Agustus 1991 gagal kanthi ngisin-isini; Gorbachev

mundur tanggal 25 Dhésèmber 1991; USSR bubar dadi 15 nagara. Sawisé iku ana restorasi kapitalis (terapi kejut jaman Yeltsin, oligarkh, privatisasi)—padha karo restorasi Bourbon: (unsur-unsur kelas pra-révolusionèr (utawa padanané) bali, mbatalaké sawatara gegayutan kadarbèn révolusionèr kanthi pepak, nanging tetep njaga sawatara wujud administratif.

Ing loro-loroné, “kakaisaran” iku (Sistem Kontinental Prancis mungsuh blok Wétan Soviet/pangaruh COMECON) pecah saka njaba tumuju njero, karusakan internal saya dipercepat, sawijining krisis pungkasan mbabar kasunyatan yen kabèh iku kothong, lan pasukan-pasukan sosial lawas banjur negesaké manèh kalungguhané (monarki/kapitalisme). Bonapartisme kabukten ora bisa lestari—“sawijining piramida kang ditata imbang ana ing pucuké,” miturut tembungé Trotsky—amarga iku ngadeg ing ndhuwuré penindhesan marang dhasar demokratising revolusi, nalika bebarengan mbéla (nanging uga mbengkongaké) dhasar ékonominé ing satengahing tekanan eksternal kang memungsuhi. Rubuhé Uni Soviet, sajroning pandeleng jangka dawa, dudu prakara kang “dadakan,” nanging pungkasaning bosok internal kang saya lumaku maju, kaya dene kakaisarané Napoleon uga ora sirna sajroning sewengi, nanging saya aus lumantar kekalahan-kekalahan kang silih gumanti nganti tumeka marang restorasi.

Wiwitan lan pungkasané Prancis lan Uni Soviet saajar karo paseksené raja Uzia lan Ptolemeus. Ptolemeus IV Philopator menang kanthi nemtokaké ing Peperangan Raphia (217 SM) nglawan raja sisih lor (Antiochus III), nanging “dhèwèké ora bakal dikuwataké marga saka iku”—dhèwèké malah gawé tentrem tinimbang nerusaké kaunggulan, bali marang kemewahan lan ngluhuraké awaké dhéwé, banjur (miturut cathetan kang kasimpen ing 3 Maccabees 1–2) Ptolemeus ngunjungi Yerusalem sawisé kamenangané. Atiné dadi gumunggung, lan dhèwèké nyoba mlebu ing Mahasuci lan nyaosaké kurban déning awaké dhéwé—tumindak ngrampas panguwasa lan mbalela marang Allah kang sejati. Dhèwèké katempuh paukuman ilahi (lumpuh), diasoraké, banjur nguripaké panganiaya marang umaté Allah. Pamaréntahané sawisé iku dadi pamaréntahan kang saya mudhun: rusaking moral, pambrontakan ing njero, lan ilangé kakuwatan nganti tekan pati. Iki minangka pangilon kang pas saka Raja Uzia (2 Babad 26:16–21) kang atiné dadi gumunggung sawisé kasil ing peperangan, banjur mlebu ing Padalemané Allah kanggo ngobong menyan (ngrampas kalungguhan para imam) lan katempuh lepra ing bathuké, kang dadi paukuman umum lan katon cetha. Wiwit wektu iku Uzia urip ing pangasingan, kapisah saka padalemané Pangéran, nganti tekan pati—karusakan kang alon lan nglangut, dudu karusakan kang langsung dumadi.

Loro-loroné iku para ratu saka kidul sing kasombongané kawedhar lumantar panyusupan menyang Bait Allah ing Yérusalèm, lan sabanjuré dipungkasi kanthi proses sing alon-alon ngrusak, dudu kanthi ambruk dadakan. Iki dadi cithakan tipologis tumrap saben “raja saka kidul” ing mangsa sabanjuré.

1798: Prancis Dados Raja Sisih Kidul ing Makna Rohani

Ing “wektu pungkasan” (1798), Prancis sing atheistic (panguwasa sing lagi wae ngetokaké sipat rohani Mesir—nampil Allah kanthi terang-terangan, kaya ing Wahyu 11:8) nyurung marang raja lor (Kapausan) kanthi nyekel Paus minangka tawanan. Napoleon iku perwujudan militèr saka dorongan mau. Prancis ngagem makutha kidul ing taun 1798, amarga ngluhuraké roh atheistic sing padha karo kang tau diwujudaké déning Mesir kuna.

Nanging kadosdene Ptolemy boten saged “ngginakaken kamenanganipun kanthi sapunika ingkang paling sae,” mekaten ugi tataran radikal saking Révolusi Prancis boten saged njagi utawi ngèkspor kanthi sampurna paédah-paédahipun. Makutha saking sisih kidul lajeng lumampah dhateng tangan sanès nalika filsafat ateisme saya diwasa lan manggih swanten pamaréntahan ingkang énggal.

Lambang-lambang Kapamimpinan Progresif: Napoleon tumuju Lenin tumuju Stalin

Katelu punika boten acak; punika pungkasan-pungkasan ingkang progresif—saben-saben makili tataran salajengipun wonten ing lintasan ratu ing sisih kidul tumuju marang bubaringipun piyambak kanthi alon. Napoleon—pratandha ageng ingkang sepisanan sasampunipun taun 1798. Sasampunipun menang ing Mesir (sisih kidul ingkang harfiah), piyambakipun ngluwihi wates (palagan Rusia taun 1812 dados bilai), miwiti rerangkèn kapitunan tumrap kakaisaran pinggiripun sethithik mbaka sethithik (1813–1814), nandhang kakalahan pungkasan (Waterloo 1815), lan kapundhut ing pangasingan kaping kalih. Napoleon makili sirnanipun ingkang progresif, lumampah kanthi tataran-tataran—pas kados Ptolemy lan Uzziah.

Lenin ngrebut makutha ing Révolusi Oktober 1917. “Dorongan” Bolshevik nerusaké peperangan nglawan tatanan lawas (kalebu kakuwatan agama). Nanging tataran radikal iku ora bisa njalari kestabilan; kaséhatané Lenin dhéwé wis ambruk wiwit awal, lan sistem mau wiwit dadi kabirokrasèn.

Stalin, sang konsolidator (Bonapartisme Soviet), “mbekokake” revolusi dadi sawijining kakaisaran militer-birokratis, njaga paédah inti (ékonomi sing dinasionalisasi, padanan anti-feodal tumrap Code Napoleon), nanging ngowahi kakuwatan iku mlebu ing njero (purges) lan metu menyang njaba (ekspansi). Nanging atiné kaunggakaké ing atheisme; sistem iku ora bisa saestu “ngginakaké kamenangané kanthi sapenuhé.” Keluwihen ngemban jangkah (Afghanistan, padanan tumrap Rusia-é Napoleon), kemandhegan, réformasi sing gagal (perestroika minangka upaya pungkasan sing kebak pepeteng), ilangé negara-negara satelit (1989–90 = ilangé “para sekutu”), lan bubaré pungkasan (1991).

Runtuhé Uni Soviet ora dumadakan—nanging lumaku kanthi bertahap, pas kaya kakaisaran Napoleon ambruk sethithik mbaka sethithik lan kaya pamaréntahan Ptolemaios lan Uzia kang saya layu sawisé momen kumingsuné ing Bait Suci. “Ratu” kidul sing “kasukman” (ateisme ing wujud pamaréntahan) nampa paukumané dhéwé kang tumeka alon-alon: kothong saka njero, ora bisa maneh nyangga goroh iku, lan kasirnakaké déning gerakan

tandhingané ratu lor (munculé maneh Kepausan ing kekosongan iku).

Révolusi Prancis (rong langkah) nggambarake Révolusi Rusia (Februari lan Oktober/Bolshevik). Bonapartisme Napoleon lan karuntuhan progresifé nggambarake konsolidasi Stalinis lan karuntuhan progresif Uni Soviet. Kabeh iku minangka panggenapan modern saka garis ratu kidul ing Daniel 11, wiwit saka kegagalan Ptolemaios ing Raphia lan kasombongané marang padaleman suci, lumantar dosa Uzia sing padha lan pungkasané sing alon, nganti marang Prancis ing taun 1798 lan ahli warisé sing atheistic (jaman Lenin–Stalin) sing ora bisa nguwataké awaké dhéwé lumantar kamenangan-kamenangané.

Lenin, pangadeg radikal utawi sing ngrebut panguwasa (sajajar kaliyan munggahe Jacobin/Bolshevik; tahap “nyurung” sawisé taun 1917, iku saemper kaliyan Konsulat wiwitan Napoleon sawisé Brumaire). Stalin punika konsolidator Bonapartis (pangangun kakaisaran Soviet, pembersihan, kamenangan Perang Donya II, puncak Perang Adhem; atiné kaangkat ing atheisme, nanging boten saged kanthi sampurna “nguwataké” kamenangan punika ing jangka panjang—wiwitan ngluwihi wates kawiwitan).

Khrushchev punika pamimpin “thaw” sawatawis sawisé puncakipun (1953–1964): nyalahaken Stalin (Pidato Rahasia 1956), mbabar sawatawis korupsi, ngupados reformasi winates, nanging boten kasil ngrampungaken kontradiksi sistemik. Punika sajajar kaliyan fase “Thermidorian” utawi fase wiwitan kamundhuran—ngendhorken teror nalika struktur inti ateis taksih tetep wonten, nanging prestise saya luntur (umpaminipun, asoripun ing Krisis Rudal Kuba taun 1962 nggambaraken kemundhuran-kemundhuran alit Napoleon sadèrèngipun kamundhuran-kamundhuran ageng).

Gorbachev iku sawijining reformis kang kebak kasudran (1985–1991) kanthi perestroika (restrukturisasi) lan glasnost (kabukakan) minangka upaya pungkasan kanggo “nylametaké” sistem iku, nanging malah nyepetaké ambruké—kelangan Blok Wétan (Tembok Berlin 1989), pambrontakan ing njero nagara. Iki minangka pratandha “pungkasan progresif” kang paling cetha: kaya Napoleon ing upaya-upaya pungkasané kanggo nyetel kahanan sadurungé invasi taun 1814, utawa Ptolemy/Uzziah ing karuntuhané kang isih lumaku sawisé kaanguhan ing Padaleman Suci. Konkordat/patemon Gorbachev ing taun 1989 karo Paus Yohanes Paulus II (raja saka sisih lor) nglambangaké kakalahan kasukman—ateisme sang raja saka sisih kidul nyerah marang bangkité maneh kakuwasan kepausan.

Yeltsin punika dados tokoh pambubaran pungkasan (wiwit taun 1991 lan salajengipun) ingkang nuwuhake perlawanan dhateng kudeta Agustus 1991, lajeng dados présidhèn Rusia, ngawasi pecahipun USSR (Dhésèmber 1991), privatisasi “shock therapy”, lan pamulihan kapitalis. Piyambakipun nglambangaken pungkasan ingkang semrawut sarta “pamulihan” sebageyan unsur-unsur pra-revolusionèr (kapitalisme oligarkis, kados wangsulipun Bourbon sasampunipun Napoleon). Kratonipun ratu sisih kidul kasirmakaken, nggenepi Daniel 11:40 bab penaklukan kados prahara angin puyuh déning sisih lor (Kapapan lumantar aliansi AS).

Tipologi punika nekanaken pangadilan ingkang nglelet, lumampah setunggal langkah sasampunipun langkah sanès, dudu rubuhipun ingkang enggal dumadakan, kados dene kamenangan Ptolemy IV ing Raphia ndadosaken gumunggung, panyelundhupan dhateng padaleman suci, pamecuting Allah, lan bosok alon-alon; Uzziah kapisah awit lepra dumugi seda; kapitunan Napoleon ingkang lumampah mawi tataran-tataran (Rusia, Leipzig, Paris, Elba, Waterloo). Garis Soviet nedahaken pucaking kakiyatan wonten ing sangandhaping Stalin, pangopongan ingkang saya nglemprah kanthi sethithik-sethithik sajroning “thaw” Khrushchev ingkang mbabaraken retakan-retakan ing sistem punika. Salajengipun, stagnasi jaman Brezhnev lan reformasi Gorbachev lajeng dados pamecut; jaman Yeltsin nyampurnakaken sapuan punika (USSR bubar, wangun pamaréntahanipun ateisme pungkasan). “Atinipun kaangkat” kawujud wonten ing sadaya garis punika (pambrontakan ateistis), nanging boten wonten satunggal kemawon ingkang “ngginakaken kamenangan punika kanthi saestu.”

Pungkasaning para raja ing sisih kidul iku lumaku kanthi bertahap; karusakaning Sétan wiwit ana ing kayu salib, lan pungkasane dhèwèké dibuwang menyang pembuangan sajroning 1.000 taun, banjur mati.

Lan aku weruh ana malaékat tumurun saka swarga, nggawa kunci jurang tanpa dhasar lan ranté gedhé ana ing tangané. Lan dhèwèké nyekel naga mau, ula tuwa iku, yaiku Iblis lan Sétan, banjur ngiket dhèwèké lawasé sewu taun, lan mbuwang dhèwèké menyang jurang tanpa dhasar, banjur ngurung dhèwèké lan masang segel ing dhèwèké, supaya aja nganti ngapusi bangsa-bangsa manèh, nganti sewu taun iku kalakon; lan sawisé kuwi dhèwèké kudu dililani uwal sedhéla.

Lan aku weruh dhampar-dhampar, lan wong-wong padha lenggah ing kono, lan pangadilan kaparingake marang wong-wong mau; lan aku weruh nyawa-nyawane wong-wong kang dipenggal merga paseksene bab Gusti Yesus lan merga pangandikane Allah, lan kang ora nyembah kewan mau, uga ora nyembah recane, lan ora nampa tandhane ing bathuke utawa ing tangane; lan wong-wong mau urip maneh sarta mrentah bebarengan karo Kristus lawase sewu taun. Nanging wong mati liyane ora urip maneh nganti sewu taun iku rampung.

Iki patangen kang kapisan. Rahayu lan suci wong kang oleh panduman ing patangen kang kapisan iku; tumrap wong-wong mangkono patiné kang kapindho ora nduwèni panguwasa, nanging wong-wong mau bakal dadi imam-imamé Gusti Allah lan Kristus, sarta bakal mrentah bebarengan karo Panjenengané lawasé sewu taun.

Lan manawa sewu taun iku wus entek, Iblis bakal diluwari metu saka pakunjarane, lan bakal metu kanggo nasarake para bangsa kang ana ing patang pojoking bumi, yaiku Gog lan Magog, supaya nglumpukake wong-wong mau bebarengan kanggo perang; cacache kaya wedhi ing segara. Lan wong-wong mau munggah ngliwati ambane bumi, lan ngubengi pakemahan para suci sarta kutha kang kinasih; banjur geni tumurun saka Gusti Allah saka swarga, lan ngentekake wong-wong mau. Lan sétan kang nasarake wong-wong mau iku kacemplungake menyang tлага geni lan belerang, ing papan

panggonane kewan lan nabi palsu iku ana, lan bakal kasiksa awan lan bengi ing salawas-lawase. Wahyu 20:1–10.

Kita badhé nerusaké panimbang kita bab ratu kidul ing Daniel sewelas, ayat sewelas nganti limalas, ing artikel salajengipun.

Majalah The Time of the End dipunterbitaké ing taun 1996 lan punika makili wangsit saking kitab Daniel ingkang dipunbikak segelé ing taun 1989. Anyar-anyar punika majalah menika dipunwaos déning ChatGPT lan dipunaturi kanggé ngevaluasi peran Ukraina wonten ing sajarah ayat kaping patang puluh ingkang dipunmakili ing majalah menika. Ing ngandhap punika punika rincèning majalah menika ingkang sampun wonten ing cathetan umum salaminipun tigang dasawarsa. Pethikan kapisan saking seratan-seratan Ellen White wonten ing majalah menika inggih punika Testimonies, volume 9, 11.

Ringkesan: Ukraina ing Kerangka Kenabian

Ing sajroning garis gedhé profetik majalah punika ngenani Daniel 11:40–45, Ukraina dipunrembag gegayutan kaliyan ambrukipun Uni Sovyèt lan perjuwangan antawisipun Kapausan (raja sisih lor) lan komunisme atheistik (raja sisih kidul). Ukraina dipunaturaken dados medan paprangan agami lan géopolitik ingkang wigati sanget nalika tataran panutuping perang-perang proksi, mliginipun gegayutan kaliyan Gréja Katulik Ukraina lan legalisasiipun sasampunipun dasawarsa-dasawarsa dipuntekan wonten ing sangandhaping pamaréntahan Sovyèt.

Majalah punika nyajèkakên Ukraina dados pérangan saking kalampahan jangkeping pitedah kenabian Daniel 11:40 ingkang langkung wiyar, kanthi ngandharakên kasirnakakênipun ratu kidul lumantar aliansi Vatikan–Amérika Sarékat. Ukraina dipuntampilakên dados bukti saking saya ringkihipun ateisme Soviet lan wangsul mekaripun pangaribawa Katulik ing Éropah Wétan.

Ukraina ing Perang antarane Raja Lor lan Raja Kidul

Majalah punika mulang bilih ratu saking kidul punika ateisme, ingkang kawujud rumiyin lumantar Prancis (1798) lan salajengipun lumantar Rusia Soviet. Ratu saking lor punika kapapan, lan Daniel 11:40 ngandharaken perang rohani ingkang wiwit taun 1798 lan puncakipun wonten ing ambrukipun Uni Soviet ing taun 1989. Ukraina medal wonten ing konteks punika minangka bagéyan saking blok Soviet ingkang kasapu sirna minangka panggenapanipun Daniel 11:40. Publikasi punika nyawisaken ambrukipun Uni Soviet minangka langkah kapisan ing warasipun tatu mematenkan saking Kapapan (Wahyu 13).

Panindhesan tumrap Greja Katulik Ukraina (Sumber-sumber Kutipan)

Majalah punika nyakup dokumentasi sekuler ngenani panguya-uyahan dhateng umat Katulik ing sangandhaping pamaréntahan Sovyèt.

Saka Time Magazine, 4 Dhésèmber 1989:

“Sasampunipun Perang Donya II, panyiksa ingkang bengis nanging ing umum boten saprawan getih nyebar dumugi Ukraina saha blok Soviet ingkang énggal, nyandhet yutanan umat Katulik Roma lan Protestan, mekaten ugi umat Ortodoks.”

Ukraina diidentifikasi minangka sawijining dhaérah utama ing ngendi Katulik ditekan ana ing sangisoré komunisme.

Legalisasi Greja Katulik Ukraina

Salah satunggaling fokus utama ing rembagan babagan Ukraina yaiku legalisasi Gréja Katulik Ukraina sing wis suwé dilarang.

Saking Majalah Life, Désèmber 1989:

“Telung uskup Katulik anyar bubar iki wis ditetepaké ing Cekoslowakia. Lan sasi iki Gorbachev ketemu karo Paus Yohanes Paulus II sajroning sawijining kunjungan menyang Italia—patemon adu pasuryan kang kapisan antarané para pamimpin Kremlin lan Vatikan. Rembugan-rembugan iku bisa nuwuhaké tumuju marang legalisasi Gréja Katulik Ukraina, sing wis suwe dilarang, ing U.S.S.R.”

Saking U.S. News & World Report, 11 Desember 1989:

“Wiwité kamardikan agama samesthiné bakal nyakup dicabuté larangan resmi tumrap Gréja Katulik Ukraina sing duwé anggota cacahé limang yuta, sing wis lestari kanthi lemah ndhelik wiwit taun 1946 nalika Stalin mréntahaké supaya gréja iku dilebur menyang Gréja Ortodoks Rusia. Nggayuh panglegalan tumrap Gréja Ukraina iku wis dadi ancas utamané paus.”

Majalah punika nyawisaken prakawis punika minangka bukti saking saya ringkihipun kontrol ateistis, lan pulihipun malih kakuwasan Katolik. Prakawis punika dipuntepangi minangka asil langsung saking tekanan diplomatik Vatikan, lan dipunandharaken minangka tenger wigati wonten ing kaleksananipun Daniel 11:40, ing pundi Ukraina kaaturaken minangka tuladha ingkang kasat mata bab Kapapaan ingkang ngrebat malih pangaribawa wonten ing tlatah tilas komunis.

Ukraina minangka Bukti Majuning Kepausan

Ambruké komunisme ora mung minangka owah-owahan pulitik, nanging uga minangka kakalahan rohani saka ateisme, sawijining majuning pangaribawané Kapapaan sacara géopolitik, lan wiwitaning balié Kapapaan marang dominasi donya. Ukraina dados sawijining studi kasus ing pambongkaran represi agama déning Soviet lan sawijining kamenangan strategis Roma ing Éropah Wétan. Iki nggambarake owah-owahan kang kasatmata saka ateisme kang dipaksakaké menyang panguwasa Katulik kang dipulihaké manèh, lan legalisasi Gréja Katulik Ukraina dipandeng minangka konfirmasi profetik yèn ratu saka lor lagi nyapu sirna ratu saka kidul “kaya prahara.”

Ukraina lan Runtutan Kenabian sing Luwih Jembar

1. 1. 1798 – Kepausan nampani tatu memateni.
2. 2. 1917 – Atheisme pindhah menyang Rusia (Révolusi Bolshevik).
3. 3. 1989 – Uni Sovyèt ambruk.
4. 4. Ukraina – Gréja Katulik dilegalaké.
5. 5. Kapapaan ngrebut maneh pangaribawa géopolitik.
6. 6. Amerika Serikat ing wekasané bakal mlebu ing pangaribawané Kepausan (Daniel 11:41).
7. 7. Sakabehing jagad ndhèrèk (Daniel 11:42–43).

Ukraina cocog mlebu ing tataran 3–4 minangka pérangan saka transisi antarané atheisme Soviet lan pangaribawa Kapapal sing wis dipulihaké.

Sumber-sumber sing Digarap sajrone Rembugan babagan Ukraina

- Jeff Pippenger (kerangka teologis utami)

Roh Ramalan

- Padudon Agung
- Pesen-Pesen Pilihan
- Pepesthèn tumrap Pasamuwan

Pers Sekuler

- Majalah Time
- Majalah Life
- U.S. News & World Report

Ukraina kasebat gegayutan karo:

- Penganiayaan Katulik sawisé Perang Donya II
- Kaslametan sajroning lemahipun Gréja Katulik Ukraina
- Diplomasi Gorbachev–Vatikan
- Pamulihan sahing hirarki Katulik

Ringkesan Babagan Peran Ukraina ing Warta Pawartos kasebut

Ukraina iku dadi benteng Katulikisme kang kasirep ing sangisoré atheisme Soviet. Legalisasi Greja Katulik Ukraina mènèhi pratandha tumrap mëlêmèhé ratu saka kidul.

Pangaribawaning Vatikan ing Ukraina nduduhaké muncul-maneh papasaning Kakepausan, lan owahing kaanan agama ing Ukraina dadi bukti kang cetha yèn Daniel 11:40 lagi kaestokake. Prastawa-prastawa kang magepokan karo Ukraina dadi pérangan saka langkah kapisan ing warasing tatu matèniné Kakepausan. Mulané, Ukraina kaandharaké dudu minangka prastawa pulitik kang kapisah piyambak, nanging minangka pratandha profetik ing sajroning obahe pungkasan saka Daniel 11.

